

شعر خوانی «پرواز» صفحه «۲۲»

قالب شعر: هر چند در ظاهر به شکل قصیده و غزل است؛ ولی با توجه به مفهوم شعر، قطعه است.

۱- در پیله تا به کی بر خویشتن تنی؟

۲- تا چند منزوی در کنج خلوتی؟

۳- در فکر رستنم پاسخ بداد کرم

۴- هم سال های من پروانگان شدند

۵- در حبس و خلوتم تا وارهم به مرگ

۶- اینک تو را چه شد کای مرغ خانگی

معنی لغت

تنی؛ می‌تنی؛ می‌بافی، تنیدن؛ بافتن / منزوی؛ گوشه گیر / محبس؛ زندان / رستن؛ رهایی، آزادی / زین روی؛ به این علت / منحنی؛ خمیده / جستن؛ رها شدن، فرار کردن / حبس؛ زندان، قفس / وارهیدن؛ رها شدن، آزاد شدن / بهر؛ برای، حرف اضافه.

معنی تک بیت صفحه «۲۳»

«در زندگی، مطالعه دل غنیمت است

خواهی بخوان و خواه نخوان، ما نوشته‌ایم»

در زندگی، شناخت توانایی‌های خود ارزشمند است / اگر می‌خواهی به سخن ما عمل کن و اگر نمی‌خواهی عمل نکن این بیت، با توجه به فعل‌های «است، خواهی، بخوان، خواه، نخوان، نوشته‌ایم»، شش جمله است.

معنی لغت‌های درس سوم صفحه «۲۴»

پر تب و تب؛ پر هیجان / دیدگان؛ چشم‌ها / نیک‌بختی؛ خوشیختی / می‌نمایانند؛ نشان می‌دهند / هیاهو؛ سر و صدا / بی هیاهو؛ آرام، بی صدا.

خود شکن ، آینه شکستن خطاست

« آینه ، چون نقش تو بنمود راست

چون : اگر ، وقتی ، حرف ربط / بنمود : نشان داد / راست : واقعی / شکن : بشکن ، فعل امر / بیت ، سه جمله .

اگر آینه (دوست تو) ایرادهای تو را به تو گفت ، به جای عصبانی شدن ، آنها را برطرف کن .

مفهوم : انتقاد پذیر بودن .

شعر « کار و شایستگی » صفحه « ۲۶ » / قالب شعر : قطعه

۱- جوانی ، گه کار و شایستگی است

گه : زمان / خود پسندی : غرور / پندار : خیال بافی

دوره جوانی ، زمان تلاش و نشان دادن شایستگی هاست / زمان خیال بافی و مغرور شدن نیست .

۲- چو بفروختی ، از که خواهی خرید ؟

چو : اگر ، وقتی ، حرف ربط / متاع : کالا ، جنس / نیست : وجود ندارد ، فعل غیر اسنادی

بفروختی و خواهی خرید : تضاد / متاع جوانی : تشبيه / بفروختی ، خواهی خرید ، متاع ، بازار : مراعات نظیر

اگر دوره جوانی را از دست بدھی / دیگر نمی توانی آن را به دست بیاوری ؛ چون در جایی یافت نمی شود

که باری است فرصت ، دگر بار نیست

۳- غنیمت شمر ، جز حقیقت مجوى

بار : یک لحظه / بیت ، تلمیح دارد به حدیث حضرت علی (ع) که فرمودند : فرصت ها ، مانند گذشتן ابرها می گذرند ...

قدر جوانی را بدان و به دنبال حقیقت باش / چون فقط یک بار اتفاق می افتد

چو در هست ، حاجت به دیوار نیست

۴- میچ از ره راست بر راه کج

حاجت : احتیاج / راست و کج : تضاد / مصراع دوم : ضرب المثل / مصراع اول : کنایه

از راه راست به طرف راه کج نرو / وقتی راه درست وجود دارد ، لازم نیست بیراهه بروی

۵- ز آزادگان بردباری و سعی

آزادگان : جوانمردان / بردباری : صبر / عار : زشت

صبوری و تلاش را از انسان‌های آزاده یاد بگیر / یاد گرفتن ، عیب نیست

تو را تا در آیینه زنگار نیست

بصیرت : آگاهی ، بینش / درنگر : نگاه کن / زنگار : آسودگی / «را» در مصراج دوم ، فک اضافه

قبل از این که دچار گناه شوی ، خودت را بشناس

ز آغاز هر خوش خروار نیست

همی : همیشه / خروار : واحدی در وزن

از روی هم جمع شدن دانه‌ها و خوشه‌ها ، خروار به وجود می‌آید (موفقیت کم کم و با تلاش به وجود می‌آید .)

۸- همه کار ایام درس است و پند

دریغا که شاگرد هوشیار نیست

دریغا : شبه جمله و یک جمله / مصراج اول ، فعل حذفی دارد (پند است)

روزگار به ما درس می‌دهد / ولی افسوس که ما هوشیار نیستیم و آن را نمی‌فهمیم .

نکته ادبی « پرسش انکاری »

گاهی برای تأکید و یا رد کردن حرفمن ، سؤالی را مطرح می‌کنیم که خودمان پاسخ آن را می‌دانیم . به این پرسش ، پرسش انکاری می‌گویند .

چو بفروختی ، از که خواهی خرید ؟

فضل خدای را که تواند شمار کرد ؟

که تواند که دهد میوه الوان از چوب ؟

۲- ویژگی‌های مشترک آیینه و دوست را بیان کنید.

هر دو همان قدر که خوبی‌ها را پیش چشم می‌آورند، عیب‌ها را هم به ما نشان می‌دهند.

گفت و گو صفحه «۲۷

۱- درباره مفهوم جمله «المؤمن»، مِرَأةُ الْمُؤْمِنِ و ارتباط آن با درس گفت و گو کنید.

«آینه، چون نقش تو بنمود راست خود شکن، آیینه شکستن خطاست»

دوست خوب و آینه، همان قدر که خوبی‌ها را پیش چشم می‌آورند، عیب‌ها را هم به ما نشان می‌دهند.

نوشتمن صفحه «۲۸»

۱- در میان کلمه‌های زیر، هم خانواده کدام واژه‌ها در متن درس به کار رفته است؟

غنى / حجت / يوم : ايام / مغتنم : غنيمت / مبصر: بصيرت / صبور / دوام / مساعي : سعي / سعيد

۲- با ذکر دلیل، گونه‌های پرسش را در بیت‌های زیر مشخص کنید.

الف) که تواند که دهد میوه الوان از چوب؟
يا که داند که برآرد گل صد برگ از خار؟

پرسش انکاری؛ چون پاسخ این سؤال را از قبل می‌دانیم (چه کسی می‌تواند؟ هیچ کس)

ب) خار بر پشت زنی زین سان گام
دولتت چیست؟ (عزیزیت کدام؟)

پرسش انکاری؛ چون پاسخ این سؤال را از قبل می‌دانیم (چه خوشبختی‌ای داری؟ هیچ خوشبختی‌ای نداری)

ج) هر شب که روی به جامه خواب
کن نیک تأمل اندر این باب

کان روز به علم تو چه افزود
وز کرده خود چه بردهای سود؟

پرسش معمولی؛ چون پاسخ آن را از قبل نمی‌دانیم و قصد تأکید یا رد کردن چیزی را نداریم.